

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa S. P.

przeciwko Z.(...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2008 r., skargi powoda o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2008 r. sygn. akt V CSK (...),

wznawia postępowanie kasacyjne zakończone postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt V CSK (...) i uchyla to postanowienie.

Uzasadnienie

Powód S. P. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt V CSK (...). Wskazany orzeczeniem odrzucono, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., skargę kasacyjną powoda wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 czerwca 2007 r. Jako przyczynę odrzucenia tego szczególnego środka zaskarżenia wskazano nieusuwalny brak jednego z jego zasadniczych elementów konstrukcyjnych w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który to brak środków ten czynił niedopuszczalnym. Obowiązek sformułowania w skardze uzasadnienia tego wniosku wynika wprost z treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Powód, wnosząc skargę o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Najwyższego, oparł ją na podstawie art. 401¹ k.p.c. Skarżący, w celu uzasadnienia

swego stanowiska o jej wystąpieniu, powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r., SK 40/07 (Dz. U. z dnia 8 lipca 2008 r. Nr 120, poz. 779), którym orzeczono, że art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje on odrzucenie, bez wezwania do usunięcia braków skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP. Żądając wznowienia postępowania kasacyjnego, skarżący podniósł, że zaskarżone skargą postanowienie Sądu Najwyższego zostało wydane na podstawie przepisu, który Trybunał Konstytucyjny wskazanym wyrokiem uznał za niekonstytucyjny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 401¹ k.p.c. strona skarżąca może żądać wznowienia postępowania z tej przyczyny, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją aktu normatywnego, na podstawie którego wydane zostało orzeczenie kwestionowane w skardze o wznowienie postępowania. Orzeczenie takie może mieć nie tylko postać wyroku, lecz także postanowienia (art. 399 § 2 k.p.c.). Skarga w sprawie niniejszej została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, skoro zaskarżone nią postanowienie Sądu Najwyższego, którym zakończono postępowanie kasacyjne, istotnie wydano w oparciu o przepis art. 398⁶ § 2 k.p.c., którego niekonstytucyjność, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia skargi, Trybunał Konstytucyjny stwierdził powołanym wyrokiem. Skarga o wznowienie tego postępowania została ponadto wniesiona z zachowaniem trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 § 2 k.p.c., którego bieg rozpoczął się z dniem wejścia w życie powołanego przez powoda, jako podstawa wznowienia, wyroku. W konsekwencji ponownie należało ocenić kwestię zadośćuczynienia przez skargę kasacyjną powoda wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., biorąc pod uwagę granice zakresłe podstawą skargi (art. 412 § 1 k.p.c.). Ocena ta musi obecnie uwzględniać stan prawny ukształtowany w wyniku wejścia w życie wskazanego wyroku, które nastąpiło z dniem jego opublikowania w Dzienniku Ustaw RP. Skarga kasacyjna powoda nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, które odpowiadałoby wymienionemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganiu, nie może być zatem uznana za prawidłowo skonstruowaną. Konstatacja ta jednak nie może obecnie prowadzić do wniosku, że skargę należy z tego względu uznać za niedopuszczalną i odrzucić. Stoi temu bowiem na przeszkodzie treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r., z którego wynika, że art. 398⁶

§ 3 k.p.c., odczytany z uwzględnieniem treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., nie może aktualnie stanowić do tego podstawy. Nie przesądzając na obecnym etapie postępowania kwestii sposobu, w jaki należy ostatecznie potraktować skargę kasacyjną powoda w związku ze sformułowaniem jej w opisany sposób, wystarczy zauważyć, uwzględniając obecny stan prawny, że nieuczynienie zadość wymaganiu określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może m. in. w zależności od oceny charakteru tego wymagania, prowadzić do wniosku, iż albo skarga dotknięta jest brakiem, do usunięcia którego powód powinien zostać wezwany po jej uprzednim zwrocie sądowi drugiej instancji (na podstawie stosowanego *per analogiam* art. 398⁶ § 1 w zw. z § 3 k.p.c.), albo wadą prowadzącą wprost do odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy, wznowił postępowanie kasacyjne zakończone postanowieniem z dnia 20 lutego 2008 r. i uznając skargę powoda o wznowienie za zasadną, orzeczenie to uchylił stosownie do art. 412 § 2 k.p.c.